

la dita a l'ull

aforismes

Aquest llibre val 2.500 €

excepte si el llegeixes, que és gratuït

Aquest llibre és escrit per ser llegit, no per acumular pols digital en postades virtuals; Així doncs, un cop descarregat has adquirit amb mi un deute de 2.500 €, quantitat que pots saldar ingressant-la al meu compte o bé llegint-lo. Tu tries ;-)

Pots comprovar l'estat de comptes en tot moment, a la banda inferior dreta de cada pàgina.

Gràcies!

Ferran Cerdans Serra

Aquesta iniciativa forma part de la campanya **“Apadrina un llibre: llegeix-lo!”**, una crida a l'acció directa: agafa un llibre del prestatge i llegeix-lo! Al món hi ha milions de llibres que mai ningú no llegirà, però tots tenen dret a ser llegits. <http://www.llibres-artesans.com/campanyes>

saldo : -2.500 €

la dita a l'ull

un recull d'aforismes
de Ferran Cerdans Serra

acord de mínims

☞ quan li dius amor
jo li dic sexe i a la inversa;
mirarem de no posar-nos
mai d'acord

col.lapse

☞ tot el que he de fer
en genèric
m'impedeix iniciar
tot el que he de fer
en concret

el primer obstacle

 m'avergonyeix
passar per caixa
amb aquest manual
per vèncer la timidesa

el buit

 quan et deixa qui estimes
és com si extirpessin
una part de tu,
que per sort es regenera

no he viscut

☞ vivia de passats
perduts i dolorosos,
de promeses d'esperança
i fins que no he après
que aquí i ara estic vivint,
no he viscut

no viuré

☞ no viuré tres dels dies condicionat
pel que pugui passar al quart;
per què no ens deixem anar
tots plegats?
per què deixem d'anar-nos-en
d'on ens han assignat?

mirant enrere

☞ excepte per capgirar-los
no donis més voltes
als errors passats;
no hi ha res definitiu
excepte la mort
irresoluble

epístola

☞ no escriguis mai
sota els efectes de l'enuig;
si el motiu és literari
hauràs perdut el temps,
si el motiu és personal
pots perdre molt més

pensant-ho bé

☞ si em retroalimento
de les meves pròpies
conviccions i pensaments,
només puc aspirar
a donar-me la raó
a mi mateix

en envàs retornable

☞ tota injusta ofensa
retorna com un bumerang
a qui l'ha llançada,
tan sols prenent-se-la
amb humor

constructives o no

☞ no hi ha crítiques
el suficientment dures
com per no ajudar-te
o bé impedir-te avançar

contradiccions

☞ tant que s'amaguen
els sentiments en privat
i tant que es mostren
en públic, si l'esdeveniment
es retransmet

inventari d'existències no materials

☞ llistes de la compra,
l·listes de necessitats,
l·listes de desitjos,
l·listes de l·listes per l·listar...
quan l·listarem allò
que de veres tenim
però que no es pot pesar ni
mesurar, per valorar-ho?

ànimes predisposades

☞ igual que sota els efectes de l'amor
qualsevol gest és fascinant
sota els de l'odi
són tots repugnants;
per la mateixa ànima
predisposada

sense intencions

☞ si dediques
a qui estimes
un llibre de botànica,
no li estàs dient
que sigui una planta

tot és previst

☞ primer farem telecadires
a tots els parcs naturals
i després una autovia,
que farà de tallafocs
si algú llença una burilla
de la cadira estant

tot sigui per l'ambient

☞ qui finança
centrals nuclears, camps de golf
i urbanitzacions com ciutats
és qui ens adverteix
que ens ho pensem
abans d'imprimir
el rebut del traspàs

no decideixis per mi

☞ cap analgèsic calma
el dolor que et causa
qui volent fer-te bé
ha decidit equivocar-se
en nom teu i per a tu

*tant el piròman com el bomber
es desviuen pel foc*

adéus

👉 on exiliar-se
quan expressar una opinió
s'équipara a no respectar
la dels altres?

conviure

👉 per què parlar
si ningú no escolta?
la convivència
és tan difícil
com opcional

silenci eixordador

☞ parlem per fer callar,
cridem per silenciar
i ens hi esforcem tant
que no ens sentim
ni tenint-nos al davant

a qui neix après

☞ per què et sorprens
que no conegui
allò que tu sí que domines?
tan ignorant et veus
que hauria de saber, creus,
tot el que tu saps
a més del que sé?

esclaus de la moda

☞ abans compràvem la roba
i la destrossàvem usant-la;
ara ens l'ofereixen
bruta i estripada
per estalviar-nos la feina
cobrant-nos el treball

sobre les normalitats

☞ és normal
el que estant malament fa tothom
i anormal
(i per tant infantil, imbècil i boig)
el que estant bé, o inclús millor,
no és compartit per la majoria

allò que es diu

☞ allò que diu tothom
ho diu sense pensar-hi gaire

contra el que es diu

☞ tots aquests mites infundats
es transmeten
de boca en boca,
igual que altres malalties
infeccioses

qüestió d'imaginació

☞ hi ha moltes maneres
de fer bé les coses
(i moltes més
de fer-les malament)

podem dir

☞ podem dir
que hem après alguna cosa
quan sabem solucionar
els continus errors
que cometem

el problema

☞ el problema és qui no accepta
que aquest es pot resoldre
d'altres maneres
que no són la seva

relació de forces

☞ quan més t'ho diuen
més t'ho repenses
i ho fas a la inversa
per la insistència

explicació

☞ ni cerco ni demano explicacions,
no només pel dret
que em manca
sinó per l'absurditat del fet;
i miro de no donar-ne

un nen a dins

☞ tothom té
el seu costat adult,
només cal saber
com evitar-lo

ganes de viatjar

☞ hi ha una cremallera
de la motxilla nova
que quan l'obro em diu:
"where do we go?"

també aplicable a altres adjectius

☞ quan més friki és algú,
més frikis diu
que són els altres

salari

☞ import mitjançant el qual
les masses proletàries
lloquem la nostra vida
en còmodes mensualitats

moneda de canvi

☞ hipotequem la nostra vida,
no la nostra casa,
per tenir aquesta
i el cotxe dels diumenges

massa coincidències

☞ tothom diu
que els extrems són dolents
i alhora considera estar
en un punt intermedi
que és on tothom creu
que habita la raó

a vegades m'espantes

☞ això és
com trucar-se a si mateix
a pagament revertit

el poder de l'estètica

- ☞ tinc menys credibilitat
que una persona
amb bambes platejades
(però més que una
amb sabates daurades)

pensaments racionals

- ☞ quan més sincerament actuem
més exposem la nostra
naturalesa contradictòria;
d'aquí, tota aparença
fermament lògica i racional
és mascarada

conquestes socials

☞ la dona treballa
i duu la casa;
l'home treballa i

igualtat

☞ es diu de la divisió
a parts iguals
i equivalents:
el 25% a elles
i la resta a ells

tan evident com fàcil d'oblidar

☞ quan més rígid,
més fràgil és
el nostre
discurs lògic

error sobre l'error

☞ si sé que és un error
per què continuo l'acció
sense aturar-la?

a voltes sembla
que cerqui el final a posta,
per deixar de patir patint

prova de fe

👉 escrib
sabent que ratllaré
i que estriparé

a en Viçe Zuñiga

👉 *el deber me llama
pero estoy comunicando*

la clau

☞ tots els panys giren del revés
però nosaltres, tirant pel dret,
els girem de l'invers;
per això tanquem
quan volíem obrir
i obrim quan anàvem a tancar

*i sempre ens conformem
amb l'avenir que se'ns abraona*

la raó

☞ això no vol dir que la tingui,
però si no em dones
cap argument
en sentit contrari,
me l'estàs donant

sense voler o volent

☞ més que passar pàgina,
a vegades cal estripar-la;
o bé s'estripa en passar-la

la lluita continua

☞ felicitat és la sensació
que quan experimentes
penses que has aconseguit
per sempre

viatjant s'aprèn

☞ quan m'assenyalen la lluna
sempre miro el dit:
prefereixo saber on és la mà

respectar la diferència

☞ qui menysprea
tot allò que no entén,
està condemnat
a no entendre mai res

FI

saldo : 0 €

"la dita a l'ull"

Ferran Cerdans Serra, 2008

*Per aquesta edició,
1ª electrònica, del 2011:
Dipòsit Legal : B-18687-2011*

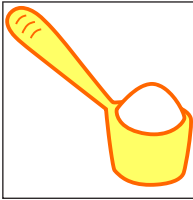
agraïments

A totes les persones que han col·laborat amb aquest projecte amb les seves crítiques i aportacions, especialment a n'Ester Nubiola per la idea que el saldo pendent aparegui al final de cada pàgina i a en Jacob Montsech per les revisions.

En aquesta pàgina, amb tota la mala llet en pols del món i només per a fer dentetes, hi teniu el llibre de veritat, és a dir, el llibre en paper enquadernat a mà per l'autor.

Recordeu, per cert, que el model del llibre en paper és més ecològic que el de l'electrònic.

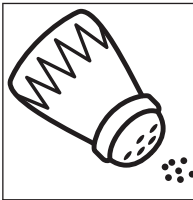

mala llet en pols

aforismes

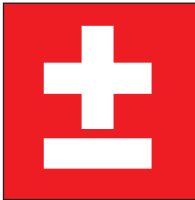
*"el problema de qui ho xerra tot
és l'excés de confiança en el fet
que els altres no seran com ell"*

si pica, cura

aforismes

*"si no corres rere el teu destí,
serà el teu destí el que et perseguirà;
i t'engalzarà"*

màximes i mínimes

aforismes

*"si no actuo és perquè penso massa
i llavors tota acció resulta absurda"*

perdonin que no em disculpi

contes curts

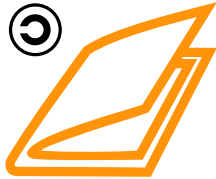
una col·lecció de relats breus frescos, irònics i
crítics en concordança amb el títol del llibre.

En copyleft

Tots els meus relats, aforismes i poemes són distribuïts a l'empara de la llicència copyleft "Art Libre" 1.2 o posteriors.

Sou lliures, per tant, de reproduir-los, fotocopiar-los, recitar-los i modificar-los sempre que respecteu els termes d'aquesta llicència. Podeu trobar-ne una còpia a la pàgina web "Copyleft_Attitude": <http://artlibre.org/>

www.llibres-artesans.com

fcs@llibres-artesans.com

@fcerdans @llibresartisans

butlletí de notícies:

<http://www.llibres-artesans.com/subscripcio>